

ELURRAK MIN...!

Erdalkeriz izor-odeiek mendiak ditu
Pozoiz kutsutu;
Mendi-erpiñak, aran ioriak
Ur galduz loitu.

Neguz, elurrak oial zuriz
Estali ditu,
Elur lodiak, mendi ta aran
Oro guritu.

Mara-mara, jausi ta jausi,
Oro biribilduz,
Maluta zuriz erdalkeriak
Zearo zanpatuz.

Goikoak zitun erpin t'aran
Erdalkeritik euskaldu,
Aroak zear Bereak bere
Gorde izan nai bai-ditu.

Elurrak meetuz, gallurrak arinduz
Ibaiak dira loditu;
Mendi-izerdia, mingotsa bai'litiz,
Erdal-kutsuz da errekaratu.

Ibaiak, erdalkeriz izor,
Bitez lurperatu.
Pozoidun ur ok ez bitez
Euskal-itxasoratu;
Odelak berriro
Ez gaitzan erdaldu.

Elur urtze egun otan
Mendiai negar lodia dario:
-"Negarra...poz-negarra
Dala ezin uka..." ,dio.

Ez bait-zuten mendiak nai
Beren erraiak pozoiz kutsatu...
Ezta gure mendi-biotzak
Kanpotiko odoletan loitu.

Zein zaitugun aundi, Jauna,
sortu guzietan!
Zein aberats, Euskalerri,
zure mendietan!
Gorde beza, Jaunak,
bere izakeran!

"Egur-Bide"

